

ВСТУП

Людина з моменту своєї появи потребувала енергетичних ресурсів. Але з розвитком цивілізації зростали енергетичні потреби і розширювалися можливості їх задоволення. На перших етапах розвитку цивілізації використовувалися первинні природні енергетичні ресурси – деревина, потім викопне вугілля. Поступово починають використовувати енергію вітру і води. Примітивні вітряні двигуни (вітряні млини) з'явилися ще дві тисячі років тому. Природний бітум почали використовувати тисячу років тому. Перші нафтові свердловини з'явилися у XVII ст., а в середині XIX ст. почався промисловий видобуток нафти і газу. В епоху індустріалізації потреба в енергетичних ресурсах різко збільшується, але розширюються і можливості людства: почалося виробництво електроенергії з використанням гідроресурсів, енергії Сонця і атомної енергії. Використання енергетичних ресурсів в усі часи обмежувалося запасами природних енергоресурсів, можливостями людини витягувати енергію з них і наслідками їх використання.

Розвиток енергетики має вирішальний вплив на стан економіки в державі та рівень життя населення. Метою соціальної держави, якою, відповідно до Конституції, є Україна, має бути забезпечення умов для зростання добробуту громадян. Однею з найважливіших складових добробуту у цивілізованих країнах є забезпечення громадян і компаній необхідними енергоресурсами. Запорукою реалізації цієї мети повинно стати надійне, економічно обгрунтоване та екологічно безпечне задоволення потреб населення й економіки в енергетичних продуктах.

Замість забезпечення екстенсивного розвитку, яким економіка України рухалась протягом багатьох десятиліть, енергетика повинна перейти на ефективне забезпечення сталого розвитку економіки. Забезпечення економіки та соціальної сфери країни основними видами енергоносіїв (електричною та тепловою енергією, моторними і котельно-пічними видами палива, а також природним газом) і сировинними ресурсами для потреб хімічної та металургійної промисловості (коксівним вугіллям, продуктами нафто- і газопереробки) покладається на паливно-енергетичний комплекс України (ПЕК¹).

Енергетична стратегія покликана визначити вектор розвитку галузей енергетики України відповідно до цілей і завдань ПЕК до 2030 року.

¹ Паливно-енергетичний комплекс України – це сукупність секторів економіки, до якої належать суб'єкти господарювання, діяльність яких пов'язана з розвідкою, видобутком, переробкою, виробництвом, зберіганням, транспортуванням, передачею, розподілом, торгівлею, збутом або продажем і використанням енергетичних продуктів (енергоносіїв).